

stærkt nok, hvad der ogsaa er Tilfældet andre Steder, til at det kan gribe saadanne Personer i Gjærningen, eller til at man kan vente, at dets Virksomhed skal udstrække sig til at have et vaagent Die med Forbruddelsen og afvente, til den begaaes. Kan der nu fra Statens Side, saaledes som ved § 1 er Tilfældet, træffes Foranstaltninger til Sikkring imod, at Forbruddelser begaaes, da troer jeg, at det er en Anordning, som er særdeles passende, og som ikke, saaledes som den ærede Rigsdagsmand udtalte, maa fornærme Deboerne eller Samfundet, men meget mere maa sikke dem, og jeg troer derfor, det er med god Føie, naar det i Motiverne hedder, at man har Betænkelse — man tillade mig at oplæse Ordene: „Man har imidlertid i den Fare, hvormed et saadant Forhold truer Samfundet, troet at finde overveiende Grunde til Bestemmelsen“, den Bestemmelse nemlig, som findes i § 1. Saavidt jeg har opfattet Foredraget af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts anden Valgkreds (Alberti) rigtig, anførte han som det vigtigste Motiv til at foreslaae, at § 1 skulde udgaae, den Fare, som deri laa for den personlige Sikkerhed og navnlig den Politivilkaarlighed, hvorfor denne derved blev udsat, og han har navnlig anført som et Exempel, at enhver Reisende var udsat herfor, hvilket ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) stærkt har irgeret og kaldt en meget stor Fare. Det er ganske vist en meget stor Fare; men den kan ramme os Alle, forsaavidt som en Politimester skulde drifte sig til at tage fat paa os, men det maatte man jo da være beløvet paa; jeg vilde naturligviis bestrebe mig for at værge mig, men kunde jeg ikke dette, blev jeg jo nødt til at følge med; jeg seer derfor ikke, at de Personer, som omhandles i § 1, ere anderledes farne end alle vi Andre; det vilde imidlertid dog vist være et uønsket Tilfælde, at Personer, som reisete i lovligt Erinde, af en Politimester skulde blive sammenblandede med de Personer, som omhandles og ere saa skarpt betegnede i § 1. Den ærede Rigsdagsmand frygtede rigtignok for, at noget Saadant kunde skee, men selv om i saa Tilfælde Domstolenes Arm skulde være for stakket til at ramme den Embedsmand,

der havde begaaet et saa uønsket Overgreb, vilde der dog vistnok være andre Midler at anvende imod ham, i al Fald vilde Pressen ikke undlade at reyse ham, ikke at tale om den personlige Regres, man vilde have imod en saadan Mand. Det forekommer mig derfor, at den Grund, der er stillet i Spidsen, er hentet saa langt borte, at det næsten er umuligt, at et saadant Tilfælde vil kunne indtræffe. Den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har i det Hele med megen Barmhertighed forsvaret sit Forslag, men det har, uagtet jeg med spændt Opmærksomhed fulgte ham, været mig umuligt ret at følge ham; thi det forekom mig, som om han i sin Iver blandede den dømmende og Forrigheds-Myndigheden saaledes sammen, at det var mig ikke muligt, jeg kan rent ud sige, at forstaae ham. Han urgerede meget stærkt, at hans Hensigt var at sikke et hvilket som helst Individ, hvad enten det gik med Støvler og Kjøle, eller i Træsko og Trøje, og han tilføiede, at jo lavere det stod, desmere skulde man sikke det. Jeg veed ikke, om han mener, at man netop skulde sikke de Individer, som § 1 omhandler. Jeg troer, at man maa sikke Alle ligemeget, og jeg fatter, som sagt, ikke, hvad hans Mening egentlig er; saadanne Phraser klinge smukt, at den Fortrykte skal hjælpes, at den Hjælpeløse — ja, det kan være, at disse Personer ere hjælpeløse i mange Henseender, men det er ogsaa muligt, at de selv ere Skyld deri — skal ydes Bistand. Endelig htræde han tilsidst, at Domstolene skulde respectere, hvad vi her beslutte; thi siger han, er et Tilhold givet som en Domshandling, saa hører der en Appel til; jeg maa tilstaae, at jeg ikke har været saa heldig at forstaae den ærede Taler.

Justitsministeren: Der er under denne Sags Behandling udtalt saa Meget, der abstract kan indeholde smukke Sandheder, og hvorom Enhver maa sige, at det vilde være meget godt, om de kunde gjenneføres i Livet, men som ikke have nogen praktisk Anvendelighed, hverken mere eller mindre paa dette Lovforslag end paa ethvert Lovforslag, der vil kunne fremkomme med Hensyn til criminelle Sagers Behandling. Der gives Politivilkaarlighed; det kan ikke neg-